

Sygn. akt I PK 259/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z powództwa M. R.
przeciwko O. [...] Spółce Akcyjnej w P.
o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 lutego 2014 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych w C.
z dnia 13 czerwca 2013 r., sygn. akt IV Pa [...],

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- II. zasądza od M. R. na rzecz O. [...] S.A. w P. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w C. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w C. z dnia 26 lutego 2013 r. w ten sposób, że oddalił powództwo M. R. przeciwko O. [...] Spółka Akcyjna w P. o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił: 1) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 52 k.p. w związku z art. 373 § 1 k.s.h., przez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że pracodawca skutecznie rozwiązał z powodem umowę o pracę z winy pracownika na podstawie wypowiedzenia podpisanego przez prezesa

zarządu Spółki, podczas gdy zgodnie ze sposobem reprezentacji określonym w jej statucie do składania oświadczeń woli w imieniu spółki – pracodawcy uprawnieni byli wyłącznie dwaj członkowie zarządu działający łącznie oraz członek zarządu działający łącznie z prokurentem; 2) naruszenie prawa procesowego, które to uchybienie mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a to art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c., przez wewnętrzną sprzeczność uzasadnienia.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniony został jej oczywistą zasadnością, „ponieważ oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę z winy pracownika zostało wydane w sposób wadliwy wbrew reprezentacji zastrzeżonej w statucie spółki, a tym samym trzeba uznać, iż wypowiedzenie złożone powodowi było bezprawne oraz istnienia wewnętrznej sprzeczności w uzasadnianiu orzeczenia Sądu II instancji w zakresie ustalenia stanu faktycznego co do ewentualnego zaistnienia przesłanki ciężkiego naruszania obowiązków pracowniczych”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaga, aby wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowił odrębny element pisma niezależny od przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.). Uzasadnienie wniosku natomiast powinno nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Spełnienie wymagania z art. 398⁴ § 2 k.p.c. powinno zatem przybrać formę wyodrębnionego wyводу prawnego, w którym

skarżący wskaże, jakie występujące w sprawie okoliczności pozwalają na uwzględnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jednocześnie uzasadni, dlaczego odpowiadają one ustawowemu katalogowi przesłanek.

Z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wynika konieczność nie tylko powołania się na okoliczność, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, ale również wykazania, że przesłanka ta rzeczywiście zachodzi. Oznacza to, że skarżący musi wskazać, w czym - w jego ocenie - wyraża się „oczywistość” zasadności skargi oraz podać argumenty wykazujące, że rzeczywiście skarga jest uzasadniona w sposób oczywisty. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi bowiem wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, czyli że jej zarzuty są zasadne „na pierwszy rzut oka” (*prima facie*) i w sposób oczywisty prowadzą do uznania zaskarżonego wyroku za błędny i jego wzruszenia (por. między innymi postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, niepublikowane i orzeczenia tam powołane). Jest tak dlatego, że o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, iż jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania koniecznej jest wykazanie kwalifikowanej podstawy naruszenia prawa materialnego lub procesowego widocznej przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez wdawania się w pogłębioną analizę prawną. Z tego względu przyjmuje się, że nie spełnia tego wymagania odwołanie się do podstaw kasacyjnych i opatrzenie zawartego tam zarzutu dodatkowo mianem rażącego, ewidentnego, kwalifikowanego lub oczywistego, jeżeli nie zostanie wykazane, w czym przejawia się oczywistość wydania wadliwego orzeczenia.

Skarżący nie odnosi się do tak rozumianej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na jej oczywistą zasadność, gdyż nie tylko że nie przeprowadza jakiegokolwiek wyводу jurydycznego dla wykazania jej istnienia, ale nawet nie wskazuje na przepisy prawa, których naruszenie - w jego ocenie - miałyby być tego rodzaju, że w sposób oczywisty prowadziłyby do uwzględnienia skargi. Rzeczą Sąd Najwyższego na etapie przedsądu nie jest poszukiwanie takich okoliczności w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych i formułowanie za skarżącego prawidłowego wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. Należy więc tylko zauważyć, że reprezentację pracodawcy będącego jednostką organizacyjną w

sprawach z zakresu prawa pracy określa art. 3¹ § 1 k.p., w myśl którego czynności w tym zakresie może dokonywać organ zarządzający tą jednostką (określony w jej statucie) lub inna wyznaczona do tego osoba (jednoosobowo). Zarzutu obrazy tego przepisu skarżący nie formułuje.

Z tych względów na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

aw